

בש"פ 796/15 - מוחמד שוויש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 796/15 - א'

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המבקש: מוחמד שוויש

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 11.11.2014 (עפ"ת 58611-09-11), בגדרו נדחה ערעור מטעם המבקש על גזר דין של בית המשפט לתעבורה אשר השית עליו, בין היתר, מאסר בפועל לתקופה של שלושים ימים. בקשת הארכה הוגשה ביום אתמול. בד בבד, הגיש המבקש אף את בקשת רשות הערעור גופה, וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר - אשר תחילת ריצויו נקבע ליום 1.1.2015 - עד להכרעה בבקשת רשות הערעור.

לאחר שעיינתי בחומר שבתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין בקשת הארכה להידחות, וזאת בשל משקלם המצטבר של הטעמים הבאים: ראשית, פסק דינו של בית משפט קמא ניתן ביום 11.11.2014, בנוכחות המבקש ובא כוחו הקודם. משכך, המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור חל ביום 28.12.2014, וממילא עסקינן באיחור ממשי של למעלה מחודש ימים. שנית, לא מצאתי בבקשת הארכה טעם מבורר לאיחור האמור. כפי שצוין זה עתה, פסק הדין מושא הבקשה ניתן בנוכחות המבקש, ומשכך לא ברורה טענתו כי לא ידע אודות פסק הדין עד ליום 25.1.2015. זאת

ועוד, טענה זו אינה מתיישבת עם טענה נוספת של המבקש, לפיה סיכם עם בא כוחו הקודם כי הלה יגיש הליך ערעורי על פסק הדין. לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי טענותיו של המבקש נטענו בעלמא, ללא פירוט או ביסוס כלשהו ומבלי שהן נתמכות בתצהיר. שלישית, לעניין סיכויי ההליך אשר מתבקשת ארכה להגשתו אציין, בזהירות הנדרשת, כי המשוכה הניצבת לפני המבקש הינה גבוהה. זאת בשים לב, בין היתר, לכך שמדובר בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישית" המכוונת כנגד חומרת העונש.

סוף דבר, הבקשה להארכת מועד נדחית. ממילא אין עוד תוחלת לבקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

המזכירות מתבקשת להמציא החלטה זו לידי הצדדים ללא דיחוי, ואף לעדכן אותם טלפונית בדבר תוכנה.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ה (3.2.2015).

גלעד לובינסקי, שופט
ר ש ם
